

עין משפט
גר מצוה

כט:

אנו יודעים על הלילות מסתמא כיון שדר בימים דר נמי זלילות אס לא שטוען המערער שזודאי לא דר^א ור"ח פירש דמר זוטרא קאי אפירכא דרב יימר דפריך נוגעין בעדותן הן וקאמר מר זוטרא אי טעין ואמר המחזיק ליימו מרי סהדי דדרו ציה שלג שנים ציוס וצלילה והצו לי אגרא ונפקו ואזלו לכו והנהו דדיירי ציה אחריני ניטו טענתו טענה ולא נוגעין בעדותן הן (ח) דלא דיייר ציה השתא דמלי למימר לכו הצו לי אגר צימא אלא אינהו אמרו דייירנא ואינהו אמרו פרענו והפה שאסר הוא הפה שהמיר דאי צעו אמרי לא דייירנא ציה וליכא רוכלים הממזרים צעירות אע"ג דלא אמרו דדרו ציה שלג שנים ציממא וצלילה אלא אמרי צדיקו היה זה הצית שלג שנים רזופות אע"ג שימים רצים הס ממזרים צעירות ולא היו (י) צוז הצית עדותן עדות^ב ור"מ גרס דדיירנא ציה שלג שנים ופירש דאצי ורבא מריהו סצירא לכו דלין גרין להציא עדים על הימים ועל הלילות ורבא לא אמר ציממא וצלילה אלא להוציא המקנה מספרתו ולא לפלוגי אאצי אמת וקאמר מר זוטרא אס אמר העדויו סתם שדרתי ג' שנים צחוקת ימים ולילות אע"פ שלא ראו ממש כל הימים והלילות אלא צחוקת כן מחזקין אותו שלג שעה שחיו נכנסים פעמים ציוס ופעמים צלילה היו רואין אותו צציו טענתיה טענה וזהו ליה למימר עדותן עדות אלא אבד דנקיט צירשא דמילתיה אי טעין אומר נמי טענתיה טענה ומודה רבא וזה"ה מר זוטרא ואצי צרוכלין המחזקין צעירות אף על גב דלא טען טענין ליה דלין גריכים להעד שראו ממש שהרי הס מחזקין צעירות ואין יכולין להעד על הראיה אלא יעדו צחוקתו היה זה הצית שלג שנים ימים ולילות: **ומודה רב הונא בהנאות דביממא עברי ובצ"א לא עברי**.

פירוש ומועיל להס אס המחזקין ג' שנים ואע"ג דלאו שלג רזופות אלא מפחרות כיון דאורחיהו צהי^ג דהוי כאתרי דמוצרי צאגי ואס חאמר א"כ פשיעא דמודה רב הונא כדפריך לעיל גבי צאגי וזיל לפי שגני אדם שאינם חנוונים דרים צהן צין ציוס וצלילה^ד ואותן גריכים ליה רזופות יוס וליא וס"ד דחנוונים נמי יטרכו כן (י) קא משמע לן ומהאי טעמא אחי שפיר דצענין להו שלג שנים שלימות דהיינו ג' שנים^ה אע"ג דצשדות וצית הצדים לא צענין אלא שלג שנים צין הכל (אלא) היינו משום דכמו שאר צני אדם הדרים שס שאין חנוונים צעו ג' שנים וצלילה ה"נ חנוונים צעו ג' שנים וצלימות דהיינו ו' שנים והא דלא אייתי להא לעיל גבי ומודה רב הונא אומר ר"מ משום דלא סלקא שמעתמא דצתי וכי האי הונא איכא צסוק [הכנסה] (צ"ק דף סא:.) גבי ומדו חכמים לרצי יהודה: **דלא** תחזקו אהרדי. ואע"ג דמתן לקמן (דף מז.) השותפין אין להס חזקה זה על זה^ו פירש"י דהכא החזקה לעשות כן לפי שלא היה להם עדי שותפות^ז וקשיא לר"י דא"כ אותו שהחזיק שנה ראשונה יאמר שהוא שלו כיון שאין עדים שיש לחצירו חלק וגראה לר"י דלא היו רוצים שיחזיק האחד שלג שנים שלא תשתבח השותפות: **אבל בתוב עיטרא קאא אית דה**. והא דאמר בהמפקד (נ"מ לו. ושם ד"ה לה) גבי אין מורדין לנכסי קטן ל"ש צביד עיטרא ל"ש לא

צביד אין מורדין גבי יתמי החמירו^ח [וע"פ מוס' גיטין כח. ד"ה והניחון: **בשכונני** גוואי הואי. והואי לי (י) אורח עלך וגראה לי שהיה לו עדים שהיה בשכונני גוואי אצל לא היו יודעים צאציה דרך היה יואל^ט דאי לא היה לו עדים כלל דהוה צשכונני גוואי היכי הוה קאמר רב נחמן זיל צרוז אכילתך דאטו יש להס לעדי חזקה לידע שלא היה המערער צחות צית כל שלג שנים ואס יאמר המערער הייתי עמך

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

הכי גרסינן ומודה מר זוטרא צרוכלין המחזקין צעירות דאע"ג כו'. אע"ג דסצירא (א) למר זוטרא דאי טעין טענתיה טענה אצל אנו לא נטעון צצצילו מודי הוא היכא דהוי מערער רוכל המחזר צעירות למכור קישוטי נשים ואינו חוזר לעירו כי אס לזמן ארוך דאע"ג דלא

טעין ליימי מחזיק סהדי דדר צה רזופות יומס וליא אכן טענין ליה דלימא משום דלא קציע צימא חזקין זה צציו וכי הוה אחי צימא הוי נפיק האי מחזק מן צימא ולא ידע ליה זה המערער מעולם שהחזיק זה צציו ולכן שמך ולא מיחה הלכן יציא המחזיק עדים שלא יאס מן הצית כל שלג השנים אפילו לילה אחת. וז"ג ומודי רבא דהא לא איירי רבא לעיל אי טענין ליה או טעין איהו לנפשיה וכל מאי דמריך רבא לעיל אליבא דרב הונא מריך ואי גרסינן הכי הוה לן למיגרס ומודה רב הונא: **ומודה רב הונא**. אע"ג דצעי רזופות יוס וליא: **צחונוטא דמחוא**. חנויות שמוכרין צהן לחס ויין דאי טעין אין חושש לטענתו דאע"ג דלא דר צו צלילות חזקה מעלייתא היא שאין דירמתן אלא ציוס: **מר אישטמש ראשונה כו'**. עובדת לוח שנה ולה שנה שאין אחד מהן יכול להחזיק בה ג' שנים רזופות להפסיד צציריו: **עיטרא**. סטר חלוקה וצעדים שמתצוד לוח שנה ולה שנה. י"מ קלא אית ליה והיה לו למחות מיד ולא מיחה ולאחר הוא חזקה דכמי שמכרה להס (י) צצפיו דמי שחיו הינחם להציא עדים ולכתוב שניה שטר חלוקה ושמך אי נמי כיון דלאיכא תרתי שני חזקה מפחרות ועיטרא איכא קלא וחזקה גמורה דמי דהייס לו למחות ולא מיחה. ואין נראה לי כלל אלא משלג שנים ראשונות הוא חזקה

כיון דלאיכא עדים ושטר צין זה לזה כדאמרין לקמן צפירקין (דף מא:.) שלג לקוחות מאטרפות אמר רב וכוון צשטר אלמא אמר רב אע"ג דכל אחד אין מחזיק אלא שנה אחת מאטרפים שלג השנים לחזקה משום דמכח שטר קאחו ה"נ לא שגא והיינו טעמא דהויא חזקה שהיה לו למערער למחות בתוך שלג שנים ואינו יכול לומר צצציל שרצימתי מחזק דצילוג לא מחמימי שהייתי צבור לכך אחס עושים שאחס יראים להחזיק שנים רזופות שהשטר מוכיח שלא צצציל כן עושים אלא שע"מ כן חלקו שכן יהו משתמשין. וכן עיקר: **חזן מצניס רובע**. צחות שדה שלא נעצד צו ולא מרע: **דצר וריעה היא**. דאמר ליה אי ידך הוא אלא לא ורעת והלכן לא מחמימי: **אלא מעשה**. הלוקח מחצירו צונמא (א) צמאי קני לא צציו אכילה של שלג שנים הואיל ואינה צת וריעה וכי אינו קונה אותה צהעמדת שס צהמותיו לצרוך ולרעות או לשטיחת פירותיו: **הא נמי כו'**. ולא קני לה אבד ארעא: **ואלנפיה שני חזקה**. ואצדתי שטרי ואמה לא מחית לי שאזודה צשטרי: **אמר יוס**. מערער: **אנא צשכונני גוואי הואי**. צחדריס הפנימים היתה עיקר דירתי והייתי עובר דרך עלין ומשתמש עמך צצית החילון שדרת צו צרשומי ולכן לא מחימי: **אמר יוס**. למחזק: **זיל צרוז אכילתך**. הא עדים שדרת צצית לצדך ג' שנים צלא אותו שגא עמך (א) דכין לא חזקת ג' שנים שאריך להציא עדים שהחזיק צה חזקה גמורה: **המוציא מחצירו**. דהיינו מוכר שהרי לוקח מוחזק: **עליו**. (א) למערער להציא ראייה שגשתמש עמו. וסצירא ליה לצרצא דכיון שראו עדים לוח המוחזק שגשתמש צו שלג שנים אין לנו לחוש שמא גם זה היה עמו הואיל ולא שמענו צלתי היוס. והאי עובדא לא מתוקם אלא כשהיה לו עדות למערער דצית זה שלו היה אצל צלא עדות אפילו רב נחמן מודי דהמחזק נאמן צלא ראייה שהפה שאסר הוא הפה שהמיר דאי צעי אמר שלי הוא מעולם כי אמר נמי מניך וציתמה מהימן: **כל**

שני ימים ואין כך שלג שנים שלימות והעדים אינן יודעים יפסיד^י: **לא**

מסורת הש"ס

(א) [לחמן דף קנא: (ב) צ] ילי דינא הכי,

הנהגות הב"ח

(א) נב' דבת ויפשה: (ב) שם אחר לקמייה דרב נחמן: (ג) רשב"ם ד"ה הכי גרסי' וכי דסצירא ליה למי זוטרא וכי ולא ידע זה כלי' וצית ליה נחמן: (ד) ד"ה עיטרא וכי להס צצפניו דמי וכי ולמכור עליה שטרי: (ה) ד"ה אלא וכי לנחמא טרישין צמאי קני: (ו) ד"ה זיל צרוז וכי שגא עמך בדין מריך: (ז) ד"ה עמך להחיות ראייה ונחמא למערער נחמן: (ח) תוב' ד"ה (צפ"ח) אמר וכי צעיתון כן דהא לא דיייר: (ט) בא"ד עדים הם רוכלים: (י) בא"ד ולא היו לנים צוז צצית: (יא) ד"ה צצציו חוואי חוואי וסאי לי דרך עלין:

מוסף תוספות

א. אבל אי טעין אנו לא ידעינו אם דר בו כל הלילות או לא, לפיכך יביא עדים דדר בו תחת שטן ביממא ובלילה וכו', טענתיה לאו טענה וכו', [ולא] צציו הפרש בריתי ממוכות בין טעין ולא טעין, אלא בין טעין טענת בריא וכן מי שאינו טעון טענה בריא או שאינו טעון כלום. יענו יוס. ב. ולא גרסינן אצ"ג דלא טעין וכו'. רש"י. וע"פ מנחם מנדל יוס. א. וכו'. דלדלילא שני לאו בר דירה הוא כמאן דלינתו דמי ולא הויא הפסקה בין יממא ביממא כי היכי ולהווי מפורדות אלא לעולם צרופים צניהו. י"י מנחם. ד. [ו]תנותא דמחוא עבירא ללידר בהו בין ביממא בין בליליא מצד צצצמן כי הוה דאיר בהו יממתי דעלמא. רש"י. ה. [אבל] התם כולתו אינש מוכרי לה לארעא וארעא גופה לא עבירא למיורעה שחא בתר שחא כי היכי דתצפיד פריי טפי וילוכך הוא אכלא האי להאי ארעא כראכלי ליה בעלים. שם. ו. [דא ינאו הכין] מאי מודה רב הונא דהא הא ליכא מפורדות כלל דהא דר בהו לו ימי התלת שנין צירוף ורדמיא דמחצאות ושוכבות, והא לאו במפורדות ורזופות שיין אלא במקצועות, ומודה תנא דמחמי וזיל למימר. שם. ז. דברב שאין בו דין חלוקה ואצ"ג דנחית לה לכולהו. שם. ח. ודילמא טעין כולה שלי. שם. ט. עיין ד"ה דמא. י. [ו]ישישין דילמא משתבח קלא. י"ך. י. שהיה לזון פתח להדיד ופתח על החיצון. מוס' י"ך. יא. שאם כן בכל חזקה צבעולס יטעון כן דהיינו ויפסודו כל החזקות. שם.

י א מיי פ"ב מלכות טוען הלה ג סמך עשין לה טוש"פ ח"מ פ"י קמ סק"ח:

יא ב מיי"ש שם ויני' הצגנות טוש"פ שם סק"ד: יב ג ד מיי"ש שם הלה י סמך שם טוש"פ ח"מ יג ה מיי"ש שם הלה טו סמך שם טוש"פ ח"מ יד ו מיי"ש פ"א מלכות מרובה הלה טו ע"י צהנתה וצמ"מ סמך שטן פכ טוש"פ ח"מ סימן קאצ סק"ד ו וסומן קמח ע"פ י"י:

בו ז מיי"ש פ"ב מלכות טוען הלה י סמך עשין לה טוש"פ ח"מ פ"י קמח ע"פ י' וסוף ד"י: בו ח ט מיי"ש שם פט"ו הלה י' ע"י מ"מ סמך שם טוש"פ ח"מ פ"י קמח סק"ד י' וסוף ד"י:

רבנו גרשום

מודי מר זוטרא צרוכלין. דא האי מחזיק הוי וכול המחזר צעירות דלא מצי למירה בה ביממא ובלילה מפני שחוקן במחרותו ואמר הרובל החזקין ג' שנים בלא ערעור והאי שטל אלא לטעון צנציו כיון דקים (ליה) [לן] דרובל אינו שוהה חזיר בביתו שטא אתומיה דוה בא ויכון שטל ואור שוהה רד שם שחיק ליה להכי לפיגני ליה למערער למיטען דליתיה האי רוכל סהוי דדר בה בין ביממא בין בלילה ואי בין לא הוי חזקה: ומודי רב הונא. דאמר לעיל ג' שנים רזופות דמשמע בין ביממא בין בלילה מודי דאי אחזיק כן בחזקתדימיוחב צ"י חזקת ביממא אצ"ג דלא רד בה בין בלילה הוה חזקה משה ליבממא עביר למיחב בהו ולא בלילה דצעי למימר המחזיק עברי בה כרעברי אינשי ביממא: כי הרכי דלדריכו לא הויא חזקה. משום דלית חד מנייה דאחזיק ורופין לעלמא נמי לא הויא חזקה ומשלטותיו לה למערער. והני מילי דלתי חזקה היכא דלא רבתי שטרי שטר חלוקתו שתבדור לוח שנה ולה שנה אבל כחבר שטר חלוקת אצ"ג דלא תחזיקין בה ג' שנים רזופות הויא חזקה משום דעטרא קלא אית לחו ולאחרת אינשי ליה למיחי ולערער ויכוין דלא ערער הויא חזקה: אמר אכלא כולה קרקע שני חזקה חזן מבית רובע בה: אבל לאו בת וריעה איתוה בית רובע: אלא מעשה אה צונמא דלאו בת וריעה היא ולא קני ליה אבא ארעא אי לא שטח בה פריי אכא נמי בהאי בית רובע אי לא יעבירי בה מידי אנו אבא ארעא: חזקתו בשכונני גואי. ותחזקתי בה ולא מששתה בת ויחזר ממני. אמר ליה ללוקח זיל צרוז אכילתך כלומר אבא עדים שלא שימש ספק ברכי וותחזיק הוה רב נחמן אוקמה שחא ביד מוכר ולהכי אמר ליה הוה לך לאוקמה ויהא מחזיק המוציא מחצירו עליו הראיה דמוכר להוציא קאית:

מסורת הש"ס

הגהות הב"ח

(א) גמ' צר סיסין מזבנינ

[illegible][illegible]

קרקעות שקניתי מאותו
סיסין. כך קורין לו ואין
את כן או כך שמה מעולם
דלוקת. כדמפרש טעמא

לקמיה עליה דידיה רמיא לגלוי דלחא
 ובר סיסין האי: אמר ליה רבא וינא
 הפי: והואילא מתפח דמתח דהמוכר
 בשוה ממוק: המולא: מהציו:
 דהיינו לוקח עליו להביא ראית וכות
 ותאחר שאין לו ראה יפסד: קשיא
 ורבא אדרבא קשיא דרב נחמן אדרב
 נחמן: דלעיל וטעם מוקי לה רב נחמן
 דהמוכר ורבא להקוח והוא ורבא
 איפכא: ורבא אדרבא לא קשיא:
 דבכל דוכסי מוקי לה ביד הממוק
 והתם מוכר כו': יוון: דכתיב עלמא
 קרו ליה דבי דב סיסין ונרצין הדברים
 וספירן נקראת כן שקלא מבי רב
 סיסין והוא אמר לאו מבר סיסין
 לקמיה עליה דידיה רמיא לגלוי
 ולהביא ראה דלחא מבר סיסין לקה
 ויהי ואל עדים דאקריא הוא דמיקריא
 האי ויהי מהי שדות שקלא מבר סיסין
 היא מוקמין לה בדיה דהא פשיטא
 לן דהא דלחא ליה נכסי דבי דרב
 סיסין ממונינא וכן נכסי קאמר יבסי
 שקניתי מזבני וכן שקלא מבר סיסין
 ממנו חף על פי שנקראין כן. כך נרתי
 השיטה: מי לא אמרין ליה קיים
 שערך: אחרי שהמוכר רואה לפסלו
 מחזקא על שלש השנים במתקום
 השטר האי בזה ומאחר שהמוכר
 מערער על החזקה שאינה חזקה

אָל דר אר עמו. ובהני מר
דילא [נמוסות] וכן ורשק
סבאי ציסא. שסכל ורשקן
נאכר פסחסיק מקוס שאין
קונ פפרקן [נח]. היה ביאודה
מירוס צאודה מלכות מדיה
ואפסיו צאודה מלכות מדיה
ונוס ספי ר"ח. צלנ במקוס
נין הכי דק"ל צפירקן (ד)
יו הוה מחא וזי טען לא
לא מחאי וזי טען לא
לא מחקר חבא לאי לא
חד מחויז פקרקע שלו הוואל
סעירנא. למכור חסורני
והגון פיש לו בית אחר
ווש שסכל בשוקאי אהר
סעדעתי ואינו נראה בעיני:

באמר

לא קמודית דהא ארעא ידי הוא. פי' רצונו שמואל דלם ממוחק זש
שלש שנים וטוען מפלגיא זנצניה דזננה מינק קמי ידי דנאמן
במיגו דאי צעי אמר מינק זנצניה ואכלתיה שני חזקה אי נמי אם
יש לו עדים שהחזיק בה המוכר יום אחד והביא ראיה מהביא דדד

"דא"ל⁶ לחבריה כל נכסי דבי בר סיסין⁽⁶⁾ מוזינא לך הואי אחיא ארעא דהוה מיקרי דבי בר סיסין אמר ליה הא לאו דבי בר סיסין היא ואיקריי הוא דמיקריא דבי בר סיסין אתו לקמיה דרב נחמן⁽⁷⁾ יאוקמא בידא דלוקח א"ל רבא דינא הכי המוציא מחבירו ועליו הראיה קשיא דרבא אדרבא קשיא דרב נחמן אדרב נחמן דרבא אדרבא לא קשיא התם מוכר קאי בנכסיה הכא לוקח קאי בניכסיה דרב נחמן אדרב נחמן נמי לא קשיא⁽⁸⁾ כיון דאמר ליה דבי בר סיסין ומיקריא דבי בר סיסין עליה דידיה רמיא לגלויי דלאו דבי בר סיסין היא אבל הכא לא יהא אלא דנקיט שטרא מי לא אמרינן ליה קיים שמוך וקום בניכסי: יתהוה דאמר ליה לחבריה מאי בעית בהאי ביתא א"ל מינך זבנתה ומאכלתיה שני חזקה אמר ליה בשוקי בראי הואי אמר ליה ותא אית לי סהדי דכל שתא הוה אתית תלתין יומי א"ל תלתין יומי בשוקאי הוה טרידנא אמר רבא יעביד איניש דכל תלתין יומי טריד בשוקא יתהוה דאמר ליה לחבריה מאי בעית בהאי ארעא אמר ליה מפלגיא זבנתה⁽⁹⁾ דאמר לי דזבנה מינך אמר ליה את לאו קא מדית

37

ליה במיגו דאי צעי אמר מינן וצינתה לא קאלמר שהיה עדיין נאמן
 בטענה זו אלא כלומר אי הוה טעין מעיקרא קודם שהיה וה"ה דאי
 הוה טעין מעיקרא קמי דידי דר בה חד יומא דהוה מהימן ועוד נראה
 מסוף (ד) בורר (ספדין דף ג) גבי ההיא איתמל דנקפ שטרר
 ממוטו דהא אמרה ידענא ליה לא צינתה דרעמי הוא ר"י ולא
 ימנה רב נחמן א"ל רבא והא אי ציעא קלמיה כיון דאחזקא צבי
 דינא אי ציעא קלמיה אי אמרי' אלתא אע"ג דקודם שרציטורה בידה
 הייתה נאמנת לומר דפרעו הוא במיגו דאי ציעא קלמ' השמא דאחזקא
 צבי דינא פ"י שרציטורה בידה לא צינתה דרעמי כל עוד מיגו שני
 כדקח דריעה עכשו טענה זו שהיא אומרת אם רואה לפטור את הלוה
 וצקונט' פ"י שם אחזקא שהיה השטר מקיים¹ ואין נראה לר"י דמה מושיל
 דרעמי' אי ציעא קלמיה² ועוד ראה דמן צ"ב שבוטעו הדיינין (שבוטע דף
 לז) מנה לי בידך אמר לו לא למחר א"ל תנה לי נתימי כל פטור ופטרי
 מינה (סמ"ט) לז"ר מהלוה את חצירו צעדיה כרץ לפטוריה צעדים אלו
 הכא כיון דתצבעיה צעדים כמאן דלחופיה צעדים דמי וקתני פטור ומואי
 קושא שאני הלא דפטור מיגו דאי צעי אמר אמתול לא היו צברים
 מעולם אלא ודאי כי האי גוונא לא צמרין מיגו דמה שפ"ה צ"ב בתרא
 חמיה ממנו לאשר צעדיה סומן שבוטעו נאמן דהפה שאלך הוא הפה
 על פיו של צ"ב ששפאה צעדיה ליה ריבן ואמר לקתמיה פאקן אין נראה
 כיון תחילה אינו נאמן עכשו אלא נראה לר"י דהסם נמי (י) חור ואכלה
 א"ל ר' יוחנן דלחמן מתני' היא דחוקה שיש עמה טענה הרי זו חוקה וי"ל
 שלו לא צביד אייני' דלצינא בתר הכי קמ"ל וכן ההוא עובדא דמימי'
 דר סקיד דרר היה חד יומא דהא לרשב"א (הוה נ) לאקומי דאחצא
 מר וצינתה מינן במיגו דאי צעי אמר לא היה שאלך מעולם ואף על גב
 דשמע לקמן (דף נג) גבי נכסא דר' אבה (י) אי לא היו מחויב שבוטע
 לא חטפי' והיה מחכים את העד והלא לא היו מחויב שבוטעו דאין
 מפקיד אלא חצירו דשטר דלע"ג דלא טענין יאמיני נאמן אפ"ה
 אמר נאמן ואור"י בלא דמי להדיא המוכרח את הנית דהנא אם היה
 וקחש שהרי יודע היה שהיתה שלו³ כבז ר"ח ראינו לרבוזיננו הגאונים
 י' דצינן ליה מחית בדיעה ואין נראה לרשב"א דהא כל צילות שבתא
 די את וקלמן אשכחן בדידי' גבי ההוא דדר בקשתא צעילתא דלא
 י' דדר ציה ההוא גברא חד יומא היה מוקי לה ר' חייא צדיה:

מפלגא

עין משפט
נר מצוה

יז א ב מוי' פכ"א מהל'
מכירה הל' כח סמג עשין
פכ טוש"ע ח"מ ס' ריח
סעיף כה:
יח ג ד מוי' פ"א מהל'
טוען ונטען הל' ג סמג
עשין לה טוש"ע ח"מ ס' ריח
סמג סעיף א:
יט ה מוי' שס פ"ד הלכה
יד סמג עשין לד טוש"ע
ח"מ ס' קמו סעיף יג:

רבינו גרשום

[illegible]

(א) נראה ד"ל הוה ליה ללוקח להביא ראיה ולהוציא מיד מוכר: הכא דלוקח קאי בנכסיה הוה ליה למוכר להביא ראיה: (ב) ז"ל את לאו קא מודית דהאי ארעא ידי היא ואת לא זכינתה מינאי. הואיל ולא זכינתה מינאי וכו':

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות

עין משפט‏^[א]‏
גר מצוה‏^[א]‏

ל:

מַפְלָגָנִיא וּבִינָתִיה דּוֹבְנָה מִיַּד וּבִאכְלָתִיה שְׁנֵי חֻזְקָה אִמְרָא יִיָּה פֿלָגִנִיא גּוֹאֵנָא הוּא. פֿי יֵשׁ לִי עֵדִים שְׁהוּא גּוֹלָן וְאִפִּי דְרֵיזֵה חַד יוֹמָא הָא קוּיָל דְּגוֹלָן אִין לֹא חֻזְקָא * וְלֹא כִפִּיָּה דְפִירֵשׁ דְּאִין לֹא עֵדִים שְׁהַחֻזֵּק בַּהּ הַמוֹכֵר אֶפְילוּ יוֹם אֶחָד דְּמוּ לֹא הוּא מְזִי טַעִין פֿלָגִנִיא גּוֹלָנָא הוּא מַשְׁמַע שְׂרוּלָה לִפְרֵשׁ גּוֹלָנָא הוּא לֹא שֵׁיט לֹא עֵדִים שְׁהוּא גּוֹלָן אֲלֵא כְּלוּמֵר בְּגוֹל ^(א) הִיא הַקִּרְקַע בִּידוּ וְאִין נִרְאָה לִרְיִי דְהוּא לִיָּה לֹאסְקוּי כְּדַמְסִיק לַעֲלִיל לֹא קַמּוּדִית לִי דֹאֲרַעָא דִידִי הוּא וְחַת מִינָאִי לֹא זְנִימָהּ וּכוּ'.

עבִיד אינש דְּקִרִי אֲשֵׁנִי טוֹבָא שְׁנִי חֻזְקָה. אֲכַל אִי לֹא עֵצִד אָף עַל גַּב דְּלִית לִיָּה סְהִי דֹאכְלָה שַׁבַּע שְׁנִין ^(א) לֹא מֵהִימַנִין דְּהָא אִיָּהוּ דַּמְכַחֵשׁ לְהוּ דַּמּוּדָה שְׁלֹא אֲכַלָּה אֲלֵא שְׁנֵי חֻזְקָה דִּהִיָּנו שְׁלֹשׁ שָׁנִים:

אֲכַל

יאיבר את זכותו יִאֲפִילוּ תִימָא רַבָּנָן הַתָּם עֵבֶד לִיָּה מַעֲשֶׂה אֲבָל הַבָּא דְבוּרָא עֲבִיד אִינְשֵׁי דְמִקְרִי וְאִמְרַי יִהְיֹהוּ דֹאמְרַי לִיָּה לְחַבְרִיה מְזִיָּה בְּעִית בַּהֲאִי אֲרַעָא אִמְרַי לִיָּה מַפְלָגִנִיא זְבִינָתָהּ וּבִאכְלָתִיה שְׁנֵי חֻזְקָה אִמְרַי לִיָּה פֿלָגִנִיא גּוֹלָנָא הוּא אִיזְבוּן דִּינָאִי וְהָא אִית לִי סְהִי דֹאתִית בֹּאוּרְתָא וְאִמְרַת לִי זְבִנָה נִיְהִיל אִיִּל אִמִּינָא מְזִיָּה בְּעִית בַּהֲאִי אֲרַעָא אִמְרַי לִיָּה מַפְלָגִנִיא זְבִינָא וּבִאכְלָתִיה שְׁנֵי חֻזְקָה אִמְרַי לִיָּה וְהָא נִקְטַנָּא שְׂטֵרָא ^(א) רֹבְבִי לִיָּה מִינָאִי אֲרַבְעִי שְׁנֵי אִיִּל מִי סְבֵרַת שְׁנֵי חֻזְקָה תַּלְתָּ שְׁנֵי קָא אִמִּינָא שְׁנֵי חֻזְקָה טוֹבָא קָא אִמִּינָא אִמְרַי רַבָּא ^(א) עֲבִידִי אִינְשֵׁי דְקִרִי לְשְׁנֵי טוֹבָא שְׁנֵי חֻזְקָה וְהָא ^(א) דֹאכְלָה שַׁבַּע ^(א) דְּקִדִּים חֻזְקָה דִּהֲאִי לְשְׂטֵרָא דִּהָךְ אֲבָל

^(א) **אמר ליה מפלגניא זבינתה דזבנה מינך**. כְּלוּמֵר שְׂאֵמֵר לִי בַשַּׁעַת מַכִּירָה שְׁהוּא לְקַחָה מִמֶּךָ. וּמֵאֲחֵר שְׁלֹא טַעֵן וְאֲכַלְתִּי שְׁנֵי חֻזְקָה שְׂטֵר מַכִּירָה שְׁלֹא טַעֵנוּ בִידוּ וּמַסְקָנָא דַּמִּילְתָּא מוֹקֻמִּין לִיָּה בִידַּי דַּמַּעֲרַר. וְהִינֵנו טַעֲמָא דְכִין דַּמּוּדָה דְשִׁלּוּ הִיָּה הַקִּרְקַע מַחֲמֵלָה לֹא מַצְעִיָּא דִּיהָכּ דְּלֹא

הַחֻזֵּק בַּהּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים אֲלֵא אֶפְילוּ הַחֻזֵּק בַּהּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים נִמִּי אִינְהּ חֻזְקָה וּמַפְקִין לִיָּה מִינָאִי דִּהָא חֻזְקָה שְׁאִין עֵמָה טַעֲנָה הִיא שְׁהוּא אִינוּ יוֹדַע אֲסַי הִימָה שֶׁל אוֹתוֹ שַׁמְכֵרָה לֹא אֲסַי לֹאֹו וְהוּא לִיָּה כְּהִכִּיר בַּהּ בַּשָּׂדֶה שְׁאִינְהּ שְׁלֹא שֶׁל מוֹכֵר וּיְחִיזִירָהּ לַמַּעֲרַר וְהוּא יִגְבַּהּ מַעֲמֻזִּין מִן הַמוֹכֵר לֹא דַפְסְקִין בַּשָּׁנִים אֲחוּזִין (ב״מ דף קטו:). וְאָף עַל גַּב דְּלִיכָא עֵדִים לַמַּעֲרַר מִדְּקֹאמֵר וְלֹא מִכָּאֵה עֵדִים דְּמִיָּה לֹא מִן מוּדִית לִי כֹו' וְלֹא אֲמַרְנִין מִינּוּ דֹאִי בְּעִי אִמְרַי אֲנָא זְנִימָתָה מִינֶךָ וּבִאכְלָתִיה שְׁנֵי חֻזְקָה ^(א) כְּדֹאמֵר מַפְלָגִנִיא זְנִימָתָה דְּזַבְנָה מִינֶךָ נִלְמַן שְׁהוּא עֲרַמּוּ אִינוּ יוֹדַע אֲסַי זְנִינָה הַמוֹכֵר מִינָאִי דַּמַּעֲרַר אֲסַי לֹאֹו הַלֵּכְךָ כִּין דִּהוּא מוּדִי לַמַּעֲרַר דְשִׁלּוּ הִימָה הוּלָתָא בְּעַל דִּין כְּמֵאָה עֵדִים דְּמִי וְגַם מוּדָה הוּא שְׁאִינוּ יוֹדַע אֲסַי לְקַחָה הַמוֹכֵרָה לֹא מִן הַבְּעִלִּים אֲסַי לֹאֹו דִּהָא לֹא טַעִין דְּזַבְנָה מִינֶךָ קִמְאִי דִידִי וְגַם אִין לֹא עֵדִים שְׁהַחֻזֵּק בַּהּ הַמוֹכֵר יוֹם אֶחָד הַלֵּכְךָ הַפְסִיד. אֲכַל הַחֻזֵּק זֶה שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְטַעִין מַפְלָגִנִיא זְנִימָתָה דְּזַבְנָה מִינֶךָ קִמְאִי דִידִי כְּלוּמֵר שִׁדְעַמִי בְּצִירוּ

שְׁלַקְחָה מִינֶךָ נִלְמַן דֹּאִי בְּעִי אִמְרַי אֲנָא זְנִימָתָה מִינֶךָ וּבִאכְלָתִיה שְׁנֵי חֻזְקָה. אִי נִמִּי יֵשׁ לִי עֵדִים שְׁהַחֻזֵּק בַּהּ הַמוֹכֵר יוֹם אֶחָד וְהִי אֲמַרְנִין לְקַמְן בְּפִירְקִין (דף מא:). גַּבִּי הוּא דְדֵר בַּקְשָׁתָא בְּעִילִיתָא אֲרַבַּע שְׁנִין וְהִכָּא בְּהָאִי עוֹבְדָא אֶפְילוּ אֲסַי בָּאוּ עֵדִים שְׁהַחֻזֵּק בַּהּ יוֹם אֶחָד אוֹתוֹ הַמוֹכֵר אֲכַל אִין יוֹדַע אֲסַי לְקַח אוֹתָהּ אֲסַי לֹאֹו אִינוּ מוּעִיל כְּלוֹם מֵאֲחֵר שׁוּא לֹא הַחֻזֵּק שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְגַם הִרְאָשׁוּן אִין לֹא שְׂטֵר מַכִּירָה מִן הַבְּעִלִּים: **ויל קא מודים לי כו'**. כְּמוֹ שִׁפְרֵשְׁמִי: **וּאֲסַי מִינָאִי לֹא זְנִימָנָה**. שְׂאֶפְילוּ אֲסַי הִיָּית טוֹעֵן דַּמִּינָאִי זְנִימָתָה הֲלֹא אִין לֵךְ לֹא שְׂטֵר וְלֹא חֻזְקָה: **ויל מןקרקע שלי לאו בעל דברים ידיי את ואני מוחזק בה יומר מנך שאתה לא החזקת שלש שנים: אמר רבא דינא קאמר ליה**. הַמַּעֲרַר וְאִפִּי אֲסַי הַחֻזֵּק בַּהּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים כְּמוֹ שִׁפְרֵשְׁמִי וְכֵן הִלְכָּה: **מפלגניא זבינתה ואכלתיה שני חזקה**. וְאִין לֹא עֵדִים שְׁהַחֻזֵּק בַּהּ אוֹתוֹ הַמוֹכֵר יוֹם אֶחָד דְּמוּ לֹא הוּא מְזִי טַעִין פֿלָגִנִיא גּוֹלָנָא הוּא דִּהָא עֵצִיד לְלוּקָה וְהִיָּה מַפְרֵשׁ לְקַמְן גַּבִּי הוּא דְדֵר בַּקְשָׁתָא בְּעִילִיתָא אֲרַבַּע שְׁנִין: **פלגניא גולנא הוא**. בַּשָּׂדֶה זֶה שַׁמְמִי גוֹלָה: **ואימלני**. נוֹעַמְתִּי: **ויל זבין**. לֵךְ קַח: **השני נוח לי לריב עמך ולהוציאה מנך בדין: אמר רבא דינא קא**. הַמַּעֲרַר לִי טוֹעֵן שְׁדֵרוֹ דֹּאֲפִילוּ אִדְמוֹן וּרְבִין לֹא פֿלִיגִי אֲלֵא בְּדַעֲבִיד הַמַּעֲרַר מַעֲשֶׂה לְסַיְיַע לְלוּקָה לְקַטוּת שְׁדֵרוֹ אֲכַל בְּדַבּוּרָא בְּעַלְמָא כּוֹלְהוּ מוּדוּ כִרְבָּא כְּדַמַּפְרֵשׁ וְאִילוּ לְשִׁיטָא שְׁהַחֻזֵּק בַּהּ ג' שָׁנִים בָּלֹא מַחֲאֵה יַפְסִיד דִּהָא חֻזְקָה שְׁאִין עֵמָה טַעֲנָה הִיא שַׁמּוּדָה הוּא שְׁלֹא לְקַחָה מִיד הַבְּעִלִּים כִּי אֲסַי מִיד אִישׁ נִכְרִי שְׁאִין יוֹדַע שְׂהִיָּה לֹא חֵלֵק בַּהּ אֶפְילוּ יוֹם אֶחָד וְלֹא מְזִי טַעִין אֲמִאִי לֹא מִיחָה מַעֲרַר בְּתוּךְ שְׁלֹשׁ דִּיהָכּ אֲמַרְנִין דַּפְסְפִיד מַעֲרַר בְּשַׁמְקִתָּהּ הִיָּינוּ דִּיהָכּ דַּטַּעִין אִדְךָ מִינֶךָ זְנִימָתָהּ וּבִאכְלָתִיה שְׁנֵי חֻזְקָה דַּעַד שְׁלֹשׁ שָׁנִים מִיזוּדָה אִינְשֵׁי בַשְּׂטֵרִיָּה טַפִּי לֹא מִיזוּדָה הַלֵּכְךָ זֶה שְׁלֹא מִיחָה וְהוּא לֹא מוֹכֵר בַּשְּׂטֵר הַפְסִיד אֲכַל הַכָּא דְמוּדִי מַחֻזֵּק דְּלֹא מִינָאִי דַּמַּעֲרַר זְנִינָה שְׁהוּא בְּעַל הַקִּרְקַע וְצַעֲדִים זְנִינָה לֹא הוֹרַע כְּמוֹ שֶׁל מַעֲרַר בַּשְּׁמִיקָתוֹ שְׁהַחֻזֵּק בַּמָּקוֹם שְׂטֵר מִכִּירָתוֹ עוֹמְדָה וְכִין דִּלִּין שְׂטֵר מוּעִיל לֹא שְׁהִי מִגּוֹלָן לְקַח אָף חֻזְקָה אִינְהּ כְּלוֹם: **כמאן כאדמון**. וְאִין קִימָא לָן כִּרְבָּנָן בְּפִרְק אַחֲרוֹן דְּכַחֲזוּת [קט:]. **דסנן**. רֹאזוּן הַעוֹרַר עַל שְׂדֵה שַׁמְכַר שַׁמְעוֹן לְלוּי וְאוּמַר רֹאזוּן כִּי שַׁמְעוֹן גּוֹזְלוּ מִמֶּנּוּ וְהוּא רֹאזוּן הַמַּעוֹרַר חֲתוּם עֲלֵיהּ בְּעַד בָּאוּתוֹ שְׂטֵר מַכִּירָה שַׁכַּח לֹא שַׁמְעוֹן לְלוּי חֲתַם רֹאזוּן וְעַד אַחֵר עָמוּ: **השני**. לֹאֹו נוּחַ לִי וְלֵכְךָ חֲתַמְתִּי: **מעשה**. שַׁחֲתָם עַד: **דמקרי ואמר**. לָשׁוֹן וְיָקֵר מִקְרָה (רומ ג'): **ואמרם לי ויל זבנה ניהלי**. וְאֲסַי שֶׁל הִימָה הִיָּה לֵךְ לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ בְּדִין חֲנַם וְלֹא לֹאכַד מַעֲמוּדִי: **אמינא למיזבן דינא**. אֲמַרְתִּי בְּלִבִּי טוֹב לִי לְקַטוּת בְּדַמִּים מוּעֲטִים קִרְקַע הִרְאִי לִי וְלֹא לְטֵרוֹחַ וְלִבָּא בְּדִין: **עציד איניש זבין דינא**. אֲדָם חֵם שְׁאִינוּ רוֹחֶה לְהַתְקוּטַט אֶפְילוּ עַל שְׁלֹו עָשׂוּ הוּא לְהוֹצִיא מַעֲמוּזִי לְטוֹל אֶת שְׁלֹו בָּלֹא דִין וּמַחְלוּקָה. וּבְפִירֵישׁ ר״ח מַפּוֹרֵשׁ אִמִּינָא לְמִיזְבוּן דִּינָאִי לְקַטוּת הַמַּכִּירוֹת כְּלוּמֵר אֲע״פ שֶׁהִיא שְׁלִי אִינוּ מוֹצִיאָה מִידוּ בָּלֹא מַכִּירוֹת וְדִינִין אֲקִנָּה אוֹתָם הַדִּינִין וְהַמַּכִּירוֹת בָּאִלוּ הַמַּעֲמוּזִי אֲע״פ שֶׁיָּקֵר הָאֲרֵץ שְׁלִי: **ואכלתיה שני חזקה**. וְלֹא מוֹהַרִי בַשְּׂטֵרִי יוֹמֵר: **אמר ליה והא נקיענא שטרא**. שַׁכַּחַב בַּהּ דְּזַבְנָה לִי כְּלוּמֵר שַׁקִּינָה אֲכַלִּי מִן הַמוֹכֵר הִזֶּה אֲרַבַּע שָׁנִים וְנִמְלָא שְׁקֵדָם מִקְחִי לְחֻזְקָה שֶׁלֹּא שֵׁנָה אַחַת וְחַת מִינָאִי לֹא זְנִימָתָה הַלֵּכְךָ חֻזְקָה שְׁאִין עֵמָה טַעֲנָה הִיא שְׁהַמוֹכֵר לֹא יִכּוֹל לְמוֹכֵרָה כֹּוּ מוֹכֵר מַכְרָה לִי קוֹדֵם: **א״ל**. מַחֻזֵּק לַמַּעֲרַר מִי סְבֵרַת דִּמְאִי דֹאמִינָא שְׁנֵי חֻזְקָה דִּהִיָּינו תַּלַּת שְׁנֵי בְּלַמְזוֹס: **שני חזקה טובא קאמינא**. שְׁקַדְמוּ לַשְּׂטֵר שֶׁל הַרְבֵּה וְיֵשׁ לִי עֵדִים בְּכָל הַחֻזְקָה כְּדַמַּפְרֵשׁ ^(א) לְקַמִּיהּ אֲכַל לְפִיכֶךָ אֲמַרְתִּי שְׁנֵי חֻזְקָה סַתֵּם שְׁלֹא הִיָּיתִי יוֹדַע שְׂהִיָּה לֵךְ שְׂטֵר שֶׁל אֲרַבַּע שָׁנִים שֶׁאֲכַטְרֵךְ לַטַּעוֹן וּלְפִרֵשׁ שְׁנֵי חֻזְקָה טוֹבָא: **אמר רבא עציד איניש דקרי שני טובא שני חזקה**. סַתֵּם וְאֲסַי בָּא לַטַּעוֹן אַחֲרֵי כֵן דִּשְׁנֵי חֻזְקָה טוֹבָא ^(א) יוֹמֵר מִנִּי שְׁנֵי אִין זֶה חוֹזֵר וְטוֹעֵן טַעֲנוּת אַחֲרוֹת לְהַכְחִישׁ טַעֲנוּת רֵאשׁוֹנוֹת וְאִין לְקַמְן [לֹא]. דִּלִּין אֲדָם טוֹעֵן בִּי״ד וְחוֹזֵר וְטוֹעֵן טַעֲנוּת אַחֲרוֹת לְהַכְחִישׁ הִרְאָשׁוֹנוֹת אֲלֵא אַחֵר טַעֲנוּת הִרְאָשׁוֹנוֹת נַפְסוּק הַדִּין הַלֵּכְךָ כִּי מִיָּיתִי סְהִי בְּהִי שְׁנֵי חֻזְקָה טוֹבָא מֵהִימַנִין לִיָּה שְׁהִי לֹא חוֹזֵר וְטַעֵן: **והני מילי**. דַּמּוֹקְמִין לָהּ בִּידֵיהּ דֹּאִיָּיתִי סְהִי דֹאכְלָה ^(א) שִׁין שְׁקַדְמוּ שְׁנֵי חֻזְקָה שְׁלֹא לְמַכִּירַת הַשְּׂטֵר שֶׁל מַעֲרַר שְׁהַמוֹכֵר עָרַמּוּ לֹא יִכּוֹל לְמוֹכֵרָה כֹּוּ אַחֵר שְׁהַחֻזֵּק בַּהּ ג' שָׁנִים בַּשּׁוּפִי. אֲכַל אִי לִית לִיָּה סְהִי אֲלֵא מַשִּׁית שְׁנֵי הַדִּין עַם בְּעַל הַשְּׂטֵר דִּלִּין לֵךְ מַחֲאֵה גְדוּלָה מוֹז שַׁמִּיחָה הַמוֹכֵר בּוֹה הַמַּחֻזֵּק לְסוּף שְׁמִי שָׁנִים שַׁמְכַר לְאַחַר וְהִיָּה לֹא לָהּ לְהוֹכֵר בַּשְּׂטֵרִי לְעוֹלָם עַד שִׁיּוֹצֵא הַשְּׂטֵר מִיד הַשֵּׁנִי וְיִקְרַעְנוּ. וְיֵשׁ מַפְרָשִׁים דִּלִּין לִרְכִּי עֵדִי חֻזְקָה ^(א) שָׁנִים אֲלֵא שֶׁל ג' אַחֲרוּנִים וְאִין מֵהִימַנִין לִיָּה עַל הַשָּׂאֵר מִדֹּאמֵר רַבָּא עֲבִיד אִינְשֵׁי דְקִרִי לְשְׁנֵי טוֹבָא שְׁנֵי חֻזְקָה לְמַדּוּ כֵן דֹּאִי אִיכָא סְהִי עַל כָּל הַשַּׁבַּע שָׁנִים אֲמִאִי אֲכַטְרֵךְ לְמִימַר עֲבִיד אִינְשֵׁי כו'. וְלֹאֹו מִילְתָּא הוּא שְׁהִי הַחֻזְקָה בַּמָּקוֹם הַשְּׂטֵר עוֹמְדָה וְלֹא יִהְיֶה חֻזְקָה ג' שָׁנִים אַחֲרוּנִים שִׁשׁ לֹא עֵדִים עֲלֵיהֶם אֲלֵא שְׂטֵר שֶׁל ג' שָׁנִים וְהִי שְׂטֵר שֶׁל ד' שָׁנִים הַקּוֹדֵם לֹא פּוֹסְלוּ וּמַדְבִּיר רַבָּא אִין לְלַמּוּד דְּלֹא לִרְכִּי עֵדִים לֹא שָׁנִים שְׁהִי רַבָּא לְהוֹדִיעַנו בָּא דֹאִינוּ קִרִי חוֹזֵר וְטוֹעֵן בְּנִמְאִי דֹאמֵר לְבַסּוּף שְׁנֵי חֻזְקָה טוֹבָא קִאמִינָא דַּעֲבִיד אִינְשֵׁי כו' שְׂאִילוּ הִיָּה חוֹזֵר וְטוֹעֵן לְהַכְחִישׁ דְּבָרִים הִרְאָשׁוּנִים אִפִּי כִי מִיָּיתִי סְהִי בְּהִי אַחֲרוּנִים אִינוּ כְּלוֹם דִּהוּלָתָה בְּעַל דִּין כְּמֵאָה עֵדִים דְּמִי וְאֲחֵר טַעֲנוּת הִרְאָשׁוֹנוֹת נִלְךָ וְצִפִּי ר״ח נִמִּי מַזְרִיךְ עֵדִים לְכָל הוּא שָׁנִים: ^(א)

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

^(א) **אמר ליה מפלגניא זבינתה דזבנה מינך**. כְּלוּמֵר שְׂאֵמֵר לִי בַשַּׁעַת מַכִּירָה שְׁהוּא לְקַחָה מִמֶּךָ. וּמֵאֲחֵר שְׁלֹא טַעֵן וְאֲכַלְתִּי שְׁנֵי חֻזְקָה שְׂטֵר מַכִּירָה שְׁלֹא טַעֵנוּ בִידוּ וּמַסְקָנָא דַּמִּילְתָּא מוֹקֻמִּין לִיָּה בִידַּי דַּמַּעֲרַר. וְהִינֵנו טַעֲמָא דְכִין דַּמּוּדָה דְשִׁלּוּ הִיָּה הַקִּרְקַע מַחֲמֵלָה לֹא מַצְעִיָּא דִּיהָכּ דְּלֹא

הַחֻזֵּק בַּהּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים אֲלֵא אֶפְילוּ הַחֻזֵּק בַּהּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים נִמִּי אִינְהּ חֻזְקָה וּמַפְקִין לִיָּה מִינָאִי דִּהָא חֻזְקָה שְׁאִין עֵמָה טַעֲנָה הִיא שְׁהוּא אִינוּ יוֹדַע אֲסַי הִימָה שֶׁל אוֹתוֹ שַׁמְכֵרָה לֹא אֲסַי לֹאֹו וְהוּא לִיָּה כְּהִכִּיר בַּהּ בַּשָּׂדֶה שְׁאִינְהּ שְׁלֹא שֶׁל מוֹכֵר וּיְחִיזִירָהּ לַמַּעֲרַר וְהוּא יִגְבַּהּ מַעֲמוּזִין מִן הַמוֹכֵר לֹא דַפְסְקִין בַּשָּׁנִים אֲחוּזִין (ב״מ דף קטו:). וְאָף עַל גַּב דְּלִיכָא עֵדִים לַמַּעֲרַר מִדְּקֹאמֵר וְלֹא מִכָּאֵה עֵדִים דְּמִיָּה לֹא מִן מוּדִית לִי כֹו' וְלֹא אֲמַרְנִין מִינּוּ דֹאִי בְּעִי אִמְרַי אֲנָא זְנִימָתָה מִינֶךָ וּבִאכְלָתִיה שְׁנֵי חֻזְקָה ^(א) כְּדֹאמֵר מַפְלָגִנִיא זְנִימָתָה דְּזַבְנָה מִינֶךָ נִלְמַן שְׁהוּא עֲרַמּוּ אִינוּ יוֹדַע אֲסַי זְנִינָה הַמוֹכֵר מִינָאִי דַּמַּעֲרַר אֲסַי לֹאֹו הַלֵּכְךָ כִּין דִּהוּא מוּדִי לַמַּעֲרַר דְשִׁלּוּ הִימָה הוּלָתָא בְּעַל דִּין כְּמֵאָה עֵדִים דְּמִי וְגַם מוּדָה הוּא שְׁאִינוּ יוֹדַע אֲסַי לְקַחָה הַמוֹכֵרָה לֹא מִן הַבְּעִלִּים אֲסַי לֹאֹו דִּהָא לֹא טַעִין דְּזַבְנָה מִינֶךָ קִמְאִי דִידִי וְגַם אִין לֹא עֵדִים שְׁהַחֻזֵּק בַּהּ הַמוֹכֵר יוֹם אֶחָד הַלֵּכְךָ הַפְסִיד. אֲכַל הַחֻזֵּק זֶה שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְטַעִין מַפְלָגִנִיא זְנִימָתָה דְּזַבְנָה מִינֶךָ קִמְאִי דִידִי כְּלוּמֵר שִׁדְעַמִי בְּצִירוּ

שְׁלַקְחָה מִינֶךָ נִלְמַן דֹּאִי בְּעִי אִמְרַי אֲנָא זְנִימָתָה מִינֶךָ וּבִאכְלָתִיה שְׁנֵי חֻזְקָה. אִי נִמִּי יֵשׁ לִי עֵדִים שְׁהַחֻזֵּק בַּהּ הַמוֹכֵר יוֹם אֶחָד וְהִי אֲמַרְנִין לְקַמְן בְּפִירְקִין (דף מא:). גַּבִּי הוּא דְדֵר בַּקְשָׁתָא בְּעִילִיתָא אֲרַבַּע שְׁנִין וְהִכָּא בְּהָאִי עוֹבְדָא אֶפְילוּ אֲסַי בָּאוּ עֵדִים שְׁהַחֻזֵּק בַּהּ יוֹם אֶחָד אוֹתוֹ הַמוֹכֵר אֲכַל אִין יוֹדַע אֲסַי לְקַח אוֹתָהּ אֲסַי ל

